

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, zastoupeného JUDr. Petrem Ritterem, advokátem, se sídlem Riegrova 12, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2004, č. j. KUOK/3028/04/OSV - DS/142/SD - 250, ze dne 2. 12. 2004, č. j. KUOK/3028/04/OSV - DS/142/SD - 277, a ze dne 2. 12. 2004, č. j. KUOK/3028/04/OSV - DS/142/SD - 278, o námitce podjatosti soudců, vznesené žalobcem v řízení vedeném u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 38 Cad 30/2004,

takto:

Soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Miroslava Ježoviczová **není vyloučena** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 38 Cad 30/2004.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě, vedenou pod sp. zn. 38 Cad 30/2004, domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ve věci dávek sociální péče. Podáním ze dne 12. 3. 2010 doručeným Krajskému soudu v Ostravě dne 16. 3. 2010 uplatnil žalobce ve vztahu k několika soudním řízením včetně řízení výše označeného námitku podjatosti proti soudcům tohoto krajského soudu, kteří už dříve ve stejné věci rozhodovali. Poukázal na to, že soudci Krajského soudu v Ostravě ignorují závazné názory Nejvyššího správního soudu a porušují práva žalobce zaručená Ústavou ČR a Listinou základních práv a svobod a že opakují a opisují své rozsudky a rozsudky svých kolegů jako na plzeňské právnické fakultě.

Krajský soud v Ostravě předložil tuto námitku podjatosti Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí podle § 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Soudkyně JUDr. Miroslava Ježoviczová nemá podle svého vyjádření žádný osobní vztah k účastníkovi řízení ani jeho zástupci a necítí se ve věci podjata. Shodně se vyjádřili i soudci Krajského soudu v Ostravě JUDr. Bohuslava Drahošová, JUDr. Jana Záviská a JUDr. Petr Indráček.

Nejvyšší správní soud zvažoval, zda není na místě přerušit řízení, protože čtvrtý senát Nejvyššího správního soudu v jiné věci stěžovatele usnesením ze dne 8. 10. 2009, č. j. 4 Ads 93/2009 - 199, podle § 17 s. ř. s. předložil ohledně jiné právní věci žalobce rozšířenému senátu spornou právní otázku, a to zda je účastník, který nemá způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu, způsobilý samostatně činit úkony v řízení ve správním soudnictví, nebo zda takový účastník nemá procesní způsobilost a musí být zastoupen

opatrovníkem. Rozšířený senát o této otázce doposud nerozhodl. Nejvyšší správní soud však v této věci konstatuje, že o žalobcově námitce podjatosti ze dne 12. 3. 2010 doručené Krajskému soudu v Ostravě dne 16. 3. 2010 již dvakrát rozhodoval jeho třetí senát, a to usneseními č. j. Nao 27/2010 - 87 a č. j. Nao 25/2010 - 116, obě z 5. 5. 2010, bez přerušení řízení, a proto z důvodů zachování stejného postupu, odpovídajícího principu právní jistoty, v této věci rovněž rozhodl bez přerušení.

Nejvyšší správní soud v návaznosti na obě svá výše citovaná rozhodnutí posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

Žalobce ve své námitce podjatosti nesouhlasil s tím, jak Krajský soud v Ostravě rozhodl o jeho návrzích v jiných věcech. To však podle výslovného znění zákona nemůže být důvodem pro vyloučení soudce tohoto soudu z nyní projednávané věci žalobce. Citované ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. uvádí, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. V projednávané věci nejde o případ, kdy by soudkyně JUDr. Miroslava Ježoviczová o téže věci rozhodovala v „předchozím soudním řízení“, neboť tímto je zde myšleno řízení u nižší soudní instance.

V námitce podjatosti poukázal žalobce také na to, že soudci Krajského soudu v Ostravě ignorují závazné názory Nejvyššího správního soudu. Této námitce nelze přisvědčit. Ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. požaduje posuzovat podjatost soudců vždy ve vztahu k dané konkrétní věci, ke konkrétním účastníkům a jejich zástupcům. V čistě hypotetickém případě, kdyby soudci Krajského soudu v Ostravě skutečně ignorovali závazné názory Nejvyššího správního soudu v jiných věcech, jak tvrdí žalobce, nedá se z tohoto samotného faktu vyvodit žádný jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům v právě projednávané věci žalobce. Zároveň jde opět o postup soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech, pro který podle § 8 odst. 1 věty druhé s. ř. s. není možno soudce pro podjatost vyloučit.

Žalobce také poukázal na fakt, že soudci Krajského soudu v Ostravě opakují a opisují své rozsudky a rozsudky svých kolegů. Ani z této námitky se nedá podjatost vysledovat. Ze zásady právní jistoty, ochrany legitimního očekávání a rovnosti před zákonem, jež jsou integrálními součástmi pojmu právní stát v čl. 1 odst. 1 Ústavy ČR, plyne, že v právně a skutkově shodných či obdobných věcech by měly státní orgány rozhodovat shodně či obdobně. Jsou-li tedy věci projednávané před Krajským soudem v Ostravě natolik právně i skutkově podobné věcem, které zde byly již rozhodnuty, nespátňuje Nejvyšší správní soud žádné pochybení v převzetí vhodných pasáží již učiněných rozhodnutí do rozhodnutí nových. V daném případě jde vlastně

o potvrzení zásady právní jistoty a rovnosti, jelikož krajský soud tak de facto poměří práve projednávané případy s obdobnými případy řešenými v minulosti, a najde-li dostatečnou právní i skutkovou shodu, rozhodne stejně, jak rozhodl v minulosti. Z výše vyloženého požadavku na shodné rozhodování shodných věcí v žádném případě podjatost soudce vyvodit nelze také proto, že nepoukazuje na žádný poměr soudce k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům v práve projednávané věci. Ostatně i zde jde o postup soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech, pro které podle § 8 odst. 1 věty druhé soudce vyloučit nelze. Ani této žalobcově námitce tedy nelze přisvědčit.

Ačkoli žalobce vznesl námitku podjatosti proti všem soudcům Krajského soudu v Ostravě, kteří už dříve v jeho věci rozhodovali, zabýval se Nejvyšší správní soud námitkou podjatosti pouze ve vztahu k soudkyni JUDr. Ježoviczové, neboť z rozvrhu práce je zřejmé, že věc byla práve jí přidělena. Otázkou podjatosti jiných soudců by bylo účelné zabývat se jen za předpokladu, že by byl shledán důvod k vyloučení zákonného soudce. V případě, že tomu tak není a že tedy nic nebrání v tom, aby soudkyně, již věc byla přidělena, ji vyřizovala, postrádá zkoumání podjatosti dalších soudců daného soudu smysl.

Nejvyšší správní soud uzavřel shodně jako ve svých výše citovaných rozhodnutích, že žádná ze žalobcem uvedených skutečností nebyla shledána důvodem pro vyloučení soudkyně JUDr. Ježoviczové, a proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. července 2010

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu